

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 7 lipca 2015 r.

Poz. 2400

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.175.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 3 lipca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr VII/74/2015 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie zmiany fragmentów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego rejonu pętli tramwajowej przy ul. Ogólnej w Elblągu oraz rejonu skrzyżowania ulicy Pułkownika Stanisława Dąbka i ulicy Ogólnej w Elblągu w części § 3 ust. 1 pkt 10.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Elblągu uchwaliła zmiany fragmentów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego: rejonu pętli tramwajowej przy ul. Ogólnej w Elblągu oraz rejonu skrzyżowania ulicy Pułkownika Stanisława Dąbka i ulicy Ogólnej w Elblągu.

W § 3 ust. 1 pkt 10 uchwały zdefiniowane zostało pojęcie wskaźnika intensywności zabudowy terenu, jako stosunek powierzchni całkowitej wszystkich kondygnacji nadziemnych wszystkich budynków, liczonej po zewnętrznym obrysie ścian, do powierzchni działki budowlanej.

Przedmiotowy zapis uchwały jest niezgodny z treścią art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.), który określa intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, czyli w stosunku do powierzchni całkowitej wszystkich kondygnacji, nie tylko nadziemnych.

Należy zwrócić uwagę, że wyznaczone w planie wskaźniki intensywności zabudowy na podstawie definicji ustawowej i uchwalonej, odniosą inny skutek w przestrzeni zagospodarowywanej.

Jeżeli kwestie ustalone w planie miejscowym zostały już kompleksowo uregulowane w aktach wyższego rzędu, to określenie w nim tejsze materii w sposób odmienny, należy pojmować jako modyfikację aktów wyższego rzędu. Regulowanie tych kwestii inaczej niż to uczynił ustawodawca stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 2109.2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11 oraz wyrok NSA z dnia 14.10.1999 r. sygn. II SA/Wr 117/98).

W związku z powyższym, rozstrzygnięto jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody warmińsko-mazurskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda